

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 57.598/3
van 30 juni 2015

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering 'houdende
wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat
betreft diverse bepalingen inzake energie'

Op 29 mei 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Begroting, Financiën en Energie verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft diverse bepalingen inzake energie’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 22 juni 2015. De kamer was samengesteld uit Jo BAERT, kamervoorzitter, Jeroen VAN NIEUWENHOVE en Koen MUYLLE, staatsraden, Jan VELAERS, assessor, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Tim CORTHAUT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 30 juni 2015.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

2. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe een aantal wijzigingen van diverse aard door te voeren in het besluit van de Vlaamse Regering van 19 november 2010 ‘houdende algemene bepalingen over het energiebeleid’ (hierna: Energiebesluit).

3. Het gaat meer bepaald om de volgende wijzigingen.

3.1. Artikel 1 van het ontwerp past de lijst van definities in artikel 1.1.1, § 2, van het Energiebesluit aan.

3.2. Artikel 2 van het ontwerp heft in artikel 2.3.1 van het Energiebesluit de delegatie aan het hoofd van het Vlaams Energieagentschap (VEA) voor de ondertekening van wegovereenkomsten op. Daarvoor kan rechtsgrond worden gevonden in artikel 87, § 1, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’.

3.3. De artikelen 3 en 4 van het ontwerp voegen een nieuwe afdeling VII in titel III, hoofdstuk I, van het Energiebesluit in, met voorwaarden en procedures voor de forfaitaire vergoedingsplichten van de netbeheerder. Voor die nieuwe afdeling kan rechtsgrond worden gevonden in de artikelen 4.1.11/3, derde lid, 4.1.11/4, derde lid, en 4.1.11/5, § 4, tweede lid, van het decreet van 8 mei 2009 ‘houdende algemene bepalingen betreffende het energiebeleid’ (hierna: Energiedecreet).

3.4. Artikel 5 van het ontwerp past in artikel 5.3.9, § 3, van het Energiebesluit de wijze aan waarop de afnemer op de hoogte wordt gebracht van het gegeven dat de netbeheerder vermoedt dat hij op de minimale levering van elektriciteit is overgeschakeld. Daarvoor wordt de rechtsgrond geboden door de artikelen 4.1.22, eerste lid, 3° en 4°, en 6.1.2, § 3, van het Energiedecreet.

3.5. Artikel 6 van het ontwerp nuanceert het vereiste in artikel 6.1.4, § 1, derde lid, van het Energiebesluit dat voor installaties met een elektrisch nominaal vermogen uit hernieuwbare energiebronnen van meer dan 1 megawatt alleen groenestroomcertificaten kunnen worden toegekend als om de twee jaar een nieuw keuringsverslag wordt voorgelegd. Rechtsgrond daarvoor is artikel 7.1.3, tweede lid, van het Energiedecreet.

3.6. Artikel 7 van het ontwerp brengt in artikel 6.1.9, § 2, van het Energiebesluit aanpassingen aan in de administratieve afhandeling van standaarddossiers. Daarvoor vormt artikel 7.1.3, tweede lid, van het Energiedecreet de rechtsgrond.

3.7. Artikel 8 van het ontwerp verduidelijkt dat het biogas waarvan melding wordt gemaakt in artikel 6.2.10, §§ 7 en 8, van het Energiebesluit geen biomethaan mag zijn. Rechtsgrond daarvoor is artikel 7.1.3, tweede lid, van het Energiedecreet.

3.8. De artikelen 9 tot 11 van het ontwerp brengen wijzigingen aan in de regeling voor de berekening van de onrendabele toppen en de bandingfactoren. De rechtsgrond daarvoor kan in principe worden gevonden in artikel 7.1.4/1 van het Energiedecreet. Voor artikel 9 van het ontwerp rijst in dat verband echter een probleem, zoals blijkt uit de bespreking van dat artikel (zie opmerking 7).

3.8.1. Artikel 9, 2° (en 1°), wijzigt artikel 6.2/1.1 van het Energiebesluit met het oog op het differentiëren van de afschrijvingstermijnen en het vermijden dat een bandingfactor nog in de loop van het project kan worden verhoogd boven het initiële niveau. Artikel 9, 3°, past de gegevens aan die het Vlaams Energieagentschap mag opvragen in het kader van de berekening van de onrendabele top. Artikel 9, 4°, past een verwijzing aan.

3.8.2. Artikel 10 past artikel 6.2/1.4 van het Energiebesluit aan, zodat het “bruto nominaal vermogen” niet langer slaat op de motor, maar op de kwalitatieve warmtekrachtinstallatie ongeacht het aantal motoren.

3.8.3. Artikel 11 wijzigt artikel 6.2/1.7, § 2, van het Energiebesluit en regelt het verval van de voorlopige bandingfactor in geval van het stilzitten van de aanvrager.

3.9. De artikelen 12 en 13 van het ontwerp wijzigen de actieverplichtingen inzake het rationeel energieverbruik. Rechtsgrond daarvoor is artikel 7.5.1 van het Energiedecreet.

3.9.1. Artikel 12 vult artikel 6.4.1/8, vijfde lid, van het Energiebesluit aan en maakt het voor het Vlaams Energieagentschap mogelijk om naast minimumvereisten voor de energiescan ook het volgen van een begeleidingstraject op te leggen.

3.9.2. Artikel 13 wijzigt artikel 6.4.1/12 van het Energiebesluit met betrekking tot de wijze waarop de actieverplichtingen worden gefinancierd, en heeft tot gevolg dat voortaan ook energiescans (zoals geregeld bij artikel 6.4.1/8 van het Energiebesluit) en dak- of zoldervloerisolatie (zoals geregeld bij artikel 6.4.1/9 van het Energiebesluit) voor financiering in aanmerking komen.

3.10. Artikel 14 van het ontwerp vult artikel 6.5.6, § 2, van het Energiebesluit aan met een nieuw lid zodat de interne energiedeskundige die het energieplan mag opstellen, ook de energiestudie kan opstellen.

De gemachtigde voert voor deze bepaling de artikelen 7.5.1 en 8.4.1 van het Energiedecreet als rechtsgrond aan. Die bepalingen hebben betrekking op openbardienstverplichtingen en steunmaatregelen, maar niet op de wijze waarop energiestudies en energieplannen moeten worden opgesteld.

Aangezien de energieplannen hun oorsprong vinden in de Vlarem-regels,¹ lijkt de rechtsgrond op het eerste gezicht veeleer te moeten worden gezocht in het decreet van 28 juni 1985 ‘betreffende de milieuvergunning’. Het is echter niet meteen duidelijk in welke bepalingen ervan rechtsgrond zou kunnen worden gevonden. Indien geen voldoende rechtsgrond kan worden aangewezen, moet artikel 14 uit het ontwerp worden weggelaten.

3.11. Artikel 15 van het ontwerp wijzigt het opschrift van titel VII van het Energiebesluit, door de woorden “en de toepassing van flexibiliseringsmechanismen” te schrappen. Daarvoor kan worden gesteund op de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering (artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980), gelezen in samenhang met artikel 36 van het decreet van 14 februari 2014 ‘tot wijziging van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het Energiedecreet van 8 mei 2009’ dat dezelfde woorden heeft geschrapt in titel VIII van het Energiedecreet.

3.12. Artikel 16 van het ontwerp vervangt artikel 7.1.1 van het Energiebesluit teneinde de maximale steunpercentages af te stemmen op de geldende Europese steunplafonds. Rechtsgrond daarvoor kan worden gevonden in artikel 8.7.2, § 2, derde lid, van het Energiedecreet.

3.13. Artikel 17 van het ontwerp wijzigt de voorwaarden voor het ondersteunen van restwarmteprojecten en meer bepaald artikel 7.5.1, § 6, 2°, b), van het Energiebesluit. Als rechtsgrond daarvoor kan een beroep worden gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid, gelezen in samenhang met de artikelen 7.7.1, 8.2.1, 2°, 8.3.1, 2°, en 8.4.1, 2°, van het Energiedecreet.

3.14. Artikel 18 van het ontwerp voegt elementen toe die moeten zijn opgenomen in de verklaring op erewoord bedoeld in artikel 8.1.1, eerste lid, 2°, van het Energiebesluit. Daartoe wordt artikel 8.1.1, derde lid, van het Energiebesluit aangevuld. De rechtsgrond daarvoor is te vinden in de artikelen 10.1.1 en 10.1.2 van het Energiedecreet.

3.15. Artikel 19 van het ontwerp voegt aan artikel 8.4.1, § 1, van het Energiebesluit een delegatie aan de minister toe om minimale competenties en ervaring van het onderwijzend personeel van de erkende opleidingsinstellingen voor de certificering van aannemers en installateurs te vereisen. Er kan worden aangenomen dat de kwaliteit van het onderwijzend personeel een aspect is van de kwaliteitseisen die de Vlaamse Regering met toepassing van artikel 10.1.4, tweede lid, van het Energiedecreet mag opleggen aan de opleidingsinstellingen. Gelet op de formulering van de rechtsgrond, zullen die eisen echter moeten worden geformuleerd als kwaliteitseisen voor de opleidingsinstellingen, en niet als verplichtingen voor het onderwijzend personeel. Het ontworpen lid zal daartoe moeten worden geherformuleerd (zie daarover verder, bij de bespreking van artikel 19).

3.16. Artikel 20 van het ontwerp wijzigt artikel 8.5.1 van het Energiebesluit zodat de bij een certificeringsaanvraag te voegen getuigschriften voortaan twaalf maanden oud mogen zijn in

¹ Zie inzonderheid hoofdstuk 4.9 (“Energieplanning en energieaudits”) van het besluit van de Vlaamse Regering van 1 juni 1995 ‘houdende algemene en sectorale bepalingen inzake milieuhygiëne’, genomen ter uitvoering van de artikelen 12, 14 en 20 van het decreet van 28 juni 1985 ‘betreffende de milieuvergunning’.

plaats van zes maanden. Rechtsgrond hiervoor kan worden gevonden in artikel 10.1.5 van het Energiedecreet.

3.17. Artikel 21 van het ontwerp voegt elementen toe die moeten zijn opgenomen in de verklaring op erewoord bedoeld in artikel 8.6.1, § 2, 2°, van het Energiebesluit. Daartoe wordt artikel 8.6.1, § 4, van het Energiebesluit aangevuld. De rechtsgrond daarvoor is te vinden in artikel 10.1.3, § 1, eerste lid, van het Energiedecreet.

3.18. Artikel 22 van het ontwerp strekt tot opheffing van de overgangsregeling in titel IX, hoofdstuk I, afdeling VI, van het Energiebesluit in verband met het rekening houden met de invloed van bouwknopen op het specifieke warmteverlies door transmissie. Rechtsgrond hiervoor kan worden gevonden in artikel 11.1.4 van het Energiedecreet.

3.19. Artikel 23 van het ontwerp corrigeert een foute kruisverwijzing in artikel 11.1/2.1 van het Energiebesluit. Voor zover artikel 11.1/2.1 van het Energiebesluit betrekking heeft op het aanwijzen van de ambtenaren die bevoegd zijn voor de controle op het naleven van de bepalingen van het Energiedecreet, vindt het rechtsgrond in artikel 13.1.1 van het Energiedecreet. Voor zover het echter gaat om het bepalen van de bij die controles van toepassing zijnde regels – de artikelen 16.3.10 tot 16.3.21 van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’ en de uitvoeringsbepalingen ervan worden van toepassing gemaakt –, is niet duidelijk wat daarvoor de rechtsgrond is. Indien geen voldoende rechtsgrond kan worden aangewezen, moet artikel 23 uit het ontwerp worden weggelaten.

3.20. De artikelen 24 en 25 van het ontwerp verlengen overgangsregelingen voor het onderwijzend personeel van erkende opleidingsinstellingen inzake het beschikken over een geldig en toepasselijk getuigschrift en voor kandidaten die deelnemen aan het examen tot het behalen van het certificaat van bekwaamheid en van het certificaat van bekwaamheid als aspirant. De rechtsgrond daarvoor kan respectievelijk worden gevonden in de artikelen 10.1.4 en 10.1.5 Energiedecreet.

3.21. De artikelen 26 en 27 van het ontwerp heffen twee overgangsregelingen voor de behandeling van hangende standaarddossiers door de Vlaamse Regulator van de Elektriciteits- en Gasmarkt (VREG) op. Rechtsgrond hiervoor is artikel 7.1.3, tweede lid, van het Energiedecreet, wat de groenestroomcertificaten die aan de orde zijn in artikel 26 betreft, en artikel 7.1/1.1, § 2, van het Energiedecreet, wat de toekenning van garanties van oorsprong betreft die aan bod komen in artikel 27.

3.22. Artikel 28 van het ontwerp voert een overgangsregeling in voor het indienen van aanvragen voor een forfaitaire vergoeding van de netbeheerder in geval van laattijdige aansluiting of laattijdige heraansluiting. Daarvoor kan rechtsgrond worden ontleend aan de artikelen 4.1.11/3, derde lid, en 4.1.11/4, derde lid, van het Energiedecreet.

3.23. Artikel 29 van het ontwerp voegt aan het Energiebesluit een nieuwe overgangsregeling toe met betrekking tot het bepalen van de maximale bandingfactor voor projecten met startdatum in 2013, 2014 of 2015. Rechtsgrond voor die berekeningsregels is te vinden in artikel 7.1.4/1, § 4, vierde lid, van het Energiedecreet.

3.24. De artikelen 30 tot 33 brengen correcties en verduidelijkingen aan in de bijlagen III/1, III/2, III/3 en III/4 inzake de berekeningswijze van de onrendabele toppen van de verschillende projectcategorieën. De rechtsgrond daarvoor is artikel 7.1.4/1, § 4, van het Energiedecreet.

3.25. Artikel 34 van het ontwerp bevat overgangsregels met betrekking tot de wijzigingen die het voorwerp zijn van de artikelen 11 en 29 van het ontwerp. De rechtsgrond daarvoor is dezelfde als voor de artikelen 11 en 29 van het ontwerp.

4. De aanhef van het ontwerp, en meer bepaald het tweede lid ervan, zal moeten worden afgestemd op wat hiervoor is opgemerkt over de rechtsgrond voor het ontworpen besluit. Voor zover geen rechtsgrondbepaling kan worden gevonden voor sommige onderdelen van het ontwerp, zullen die uit het ontwerp weggelaten moeten worden. In elk geval kunnen ze niet worden genomen vooraleer in een deugdelijke rechtsgrond is voorzien.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 4

5. In het tweede lid van de paragrafen 1 tot 3 van het ontworpen artikel 3.1.43 van het Energiebesluit worden de elementen bepaald die de aanvraag “minstens” dient te bevatten. In die context is het gebruik van het woord “minstens” niet zinvol. De enige verplichting die uit dergelijke bepalingen voortvloeit is dat de aangegeven elementen moeten voorkomen in de aanvraag. Door te schrijven dat het om “minstens” die elementen gaat, wordt aangegeven dat ook andere elementen mogen worden opgenomen. Doch ook zonder die bepaling is het niet verboden om aanvullende, niet-verplichte elementen te vermelden in de aanvraag. Het woord “minstens” kan dan ook beter telkens worden geschrapt.

Artikel 9

6. Artikel 6.2/1.1 van het Energiebesluit bestaat uit vijf leden. Uit artikel 9 van het ontwerp volgt dat het eerste lid wordt opgeheven en de andere leden worden vernummerd. In de inleidende zin van artikel 9, 2°, wordt bepaald dat “het bestaande tweede lid, dat het eerste wordt, wordt vervangen door wat volgt”. Wat volgt zijn evenwel twee leden, hetgeen verwarring wekt. Daarom wordt ter overweging gegeven om het eerste lid van artikel 6.2/1.1 van het Energiebesluit niet op te heffen, maar te vervangen door het eerste nieuwe lid. Het tweede lid van artikel 6.2/1.1 van het Energiebesluit is dan te vervangen door het tweede nieuwe lid.

7. Het ontworpen artikel 6.2/1.1, eerste lid, eerste zin, van het Energiebesluit zal tot gevolg hebben dat de bandingfactor – ook bij stijgende elektriciteitsprijzen – niet meer boven het startniveau kan uitstijgen.

Hoewel dit ingaat tegen de logica van het systeem, dat er immers op gericht is om het rendement constant te houden, moet worden vastgesteld dat de rechtsgrond dit formeel

mogelijk maakt: artikel 7.1.4/1, § 4, vierde lid, van het Energiedecreet laat de Vlaamse Regering toe om maximumwaarden voor de bandingfactor op te leggen.

De ontworpen bepaling staat niettemin op gespannen voet met de analyse die de Raad van State, afdeling Wetgeving, maakte in advies 55.563/3 van 31 maart 2014.² Uit het desbetreffende ontwerp vloeide voort dat voor een specifieke categorie geen bandingfactor zou worden berekend. In antwoord op het betoog van de gemachtigde dat dit neerkwam op het bepalen van de maximumwaarde van de bandingfactor op 0 met toepassing van artikel 7.1.4/1, § 4, vierde lid, van het Energiedecreet, stelde de Raad het volgende:

“Eveneens zou, zoals de gemachtigde betoogt, de bandingfactor tot nul kunnen worden gereduceerd,³ maar dan enkel op basis van een volgens de door de Vlaamse Regering vastgelegde parameters berekende onrendabele top, waarbij een overschrijding van de productiedoelstellingen alsnog geen factor is. Stellen dat de Vlaamse Regering in dit geval – en enkel voor deze categorie van projecten – de maximale bandingfactor op nul heeft gezet, lijkt niet verenigbaar met artikel 7.1.4/1, § 4, vierde lid, *in fine* van het Energiedecreet,⁴ dat immers gewag maakt van ‘de bandingfactor’ (enkelvoud) en moet worden gelezen in samenhang met artikel 7.1.4/1, § 4, vijfde lid, van dat decreet zodat de Vlaamse Regering weliswaar voor alle (nieuwe) projecten de maximale bandingfactor van 1,25 verder kan verlagen, maar dat niet lijkt te kunnen doen voor slechts een bepaalde soort projecten.”

In de logica van artikel 7.1.4/1 van het Energiedecreet lijkt een verwijzing naar “de bandingfactor” inderdaad bedoeld om een algemeen geldend absoluut maximum te bepalen. Als het gaat om de berekende bandingfactoren wordt immers in de eerste plaats verwezen naar de berekening van de onrendabele toppen, waarvan dan de concrete bandingfactor wordt afgeleid. Er lijkt dan ook te moeten worden geoordeeld dat artikel 7.1.4/1, § 4, vierde lid, van het Energiedecreet de Vlaamse Regering enkel toelaat om de maximale bandingfactor van artikel 7.1.4/1, § 4, vijfde lid, van het Energiedecreet verder te verlagen door het vaststellen van een absoluut maximum uitgedrukt in een concreet getal lager dan 1,25. Het voorliggende ontwerp gaat echter verder, vermits voor elk individueel project een ander maximale bandingfactor wordt opgelegd. In die lezing is er geen rechtsgrond voor de ontworpen bepaling.

² Adv.RvS 55.563/3 van 31 maart 2014 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2014 ‘tot wijziging van het Energiebesluit van 19 november 2010, wat betreft de instanties bevoegd voor de behandeling van de dossiers inzake de toekenning van groenestroomcertificaten, warmte-krachtcertificaten en garanties van oorsprong’.

³ Voetnoot 10 uit het geciteerde advies: Zie bijvoorbeeld artikel 2, 1°, a), van het ministerieel besluit van 6 februari 2014 ‘houdende vastlegging van de bandingfactoren van groenestroomcertificaten voor groenestroomprojecten die gebruik maken van zonne-energie met een startdatum vanaf 1 juli 2014’, dat de bandingfactor op 0 zet voor nieuwe installaties met een maximaal AC-vermogen van de omvormer(s) tot en met 10 kW en met een startdatum vanaf 1 juli 2014.

⁴ Voetnoot 11 uit het geciteerde advies: De memorie van toelichting bij het voorstel van decreet dat geleid heeft tot het decreet van 13 juli 2012 ‘houdende wijziging van het Energiedecreet van 8 mei 2009, wat betreft de milieuvriendelijke energieproductie’, biedt niet echt uitsluitel op dit punt. Er lijkt weliswaar een grote marge aan de Vlaamse Regering te worden gegeven om bij onevenwichten in te grijpen en de parameters en bandingfactoren voor nieuwe projecten aan te passen, maar daaruit blijkt niet dat dit ook kan voor een specifieke subset van projecten, zie *Parl.St.* VI.Parl. 2011-12, nr. 1639/1.

Artikel 12

8. Met de ontworpen aanvulling van artikel 6.4.1/8, vijfde lid, van het Energiebesluit wordt aan het Vlaams Energieagentschap in het kader van de opdracht minimumvereisten vast te leggen waaraan een energiescan moet voldoen, de bevoegdheid gegeven eventueel ook eisen op te leggen met betrekking tot het volgen van een begeleidingstraject.

Daarbij dient te worden opgemerkt dat het verlenen van verordenende bevoegdheid aan een openbare instelling in beginsel niet in overeenstemming is met de algemene publiekrechtelijke beginselen omdat erdoor geraakt wordt aan het beginsel van de eenheid van de verordenende macht en een rechtstreekse parlementaire controle ontbreekt. Bovendien ontbreken de waarborgen waarmee de klassieke regelgeving gepaard gaat, zoals die inzake de bekendmaking en de preventieve controle van de Raad van State, afdeling Wetgeving. Dergelijke delegaties kunnen dan ook enkel worden gebillijkt om praktische redenen en voor zover zij een zeer beperkte of een hoofdzakelijk technische en niet-beleidsmatige draagwijdte hebben, en er mag worden van uitgegaan dat de instellingen die de betrokken reglementering dienen toe te passen of er toezicht op uitoefenen, ook het best geplaatst zijn om deze met kennis van zaken uit te werken.

Ook indien een delegatie aan het Vlaams Energieagentschap om de technische inhoud van een energiescan te bepalen gelet op wat hiervoor is uiteengezet mogelijk is, is dit niet het geval voor het opleggen van verplichtingen aan particulieren. De ontworpen bepaling dient dus weggelaten te worden.

Artikel 16

9. In het ontworpen artikel 7.1.1 van het Energiebesluit wordt melding gemaakt van “de Europese kaderregeling voor staatssteun ten behoeve van het milieu, die op haar beurt inmiddels werd vervangen door de communautaire richtsnoeren inzake staatssteun ten behoeve van milieubescherming en energie 2014-2020 (Publicatieblad van 28 juni 2014, C200/1)”.⁵

Het verdient aanbeveling om in plaats van die dubbelzinnige omschrijving te verwijzen naar de toepasselijke en van kracht zijnde Europese bepalingen, en die verwijzing aan te passen telkens dit nodig is.

⁵ In artikel 8.7.2, § 2, derde lid, van het Energiedecreet wordt nog melding gemaakt van de intussen achterhaalde “Europese kaderregeling voor staatssteun ten behoeve van het milieu”. Die kaderregeling was overigens al achterhaald bij het aannemen van het Energiedecreet, aangezien die toen reeds was vervangen door de “Communautaire richtsnoeren inzake staatssteun voor milieubescherming” (2008/C 82/01) (*Pb.C.* 1 april 2008, afl. 82). Sedert 1 juli 2014 zijn die op hun beurt vervangen door de “Richtsnoeren staatssteun ten behoeve van milieubescherming en energie 2014-2020” (2014/C 200/01) (*Pb.C.* 1 april 2008, afl. 200). Bij de eerstvolgende gelegenheid zal ook het Energiedecreet op dit punt bijgesteld moeten worden.

Artikel 19

10. Zoals in opmerking 3.15 is uiteengezet, zal het ontworpen lid van artikel 8.4.1, § 1, van het Energiebesluit, moeten worden geformuleerd als een verplichting ten aanzien van de erkende opleidingsinstellingen voor de energiedeskundigen. Dat lid zou als volgt kunnen luiden:

“De minister kan minimale eisen opleggen met betrekking tot de competenties en de ervaring van het onderwijzend personeel, vermeld in het eerste lid, 2°.”

Artikelen 26 en 27

11. De artikelen 26 en 27 van het ontwerp heffen (met ingang van 3 november 2015: zie artikel 35, 4°, van het ontwerp) de artikelen 12.3.6 en 12.3.7 van het Energiebesluit op, “in de versie zoals ingevoegd bij het besluit van de Vlaamse Regering van 9 mei 2014”. Deze formulering suggereert dat een bepaalde versie van de betrokken artikelen wordt opgeheven, terwijl er telkens twee artikelen met hetzelfde nummer zijn, zodat niet een bepaalde versie ervan wordt opgeheven. De woorden “in de versie” kunnen dan ook beter worden weggelaten.

Artikel 34

12. In het ontworpen artikel 34 van het ontwerp worden de artikelen 11 en 29, tot aanvulling van respectievelijk artikel 6.2/1.7, § 2, van het Energiebesluit en tot aanvulling ervan met een artikel 12.3.10, verward met de materiële bepalingen die door het ontwerp worden ingevoegd in het Energiebesluit. Artikel 34 is daarom te stellen als volgt:

“§ 1. De termijn vermeld in artikel 6.2/1.7, § 2, tweede lid, van het Energiebesluit, ingevoegd bij artikel 11 van dit besluit, begint voor projecten ... op de dag van de bekendmaking van dit besluit in het Belgisch Staatsblad.

§ 2. De maximale bandingfactoren vermeld in artikel 12.3.10, zoals ingevoegd door artikel 29 van dit besluit, zijn voor het eerst van toepassing ... op de dag van de bekendmaking van dit besluit in het Belgisch Staatsblad.”

Artikel 35

13. Artikel 35, 2°, van het ontwerp laat het bepalen van de datum van inwerkingtreding van artikel 8 over aan de Vlaamse minister bevoegd voor het energiebeleid.

De appreciatiebevoegdheid die de minister aldus wordt toegekend bij het vaststellen van die datum, kan niet worden beschouwd als een bevoegdheid van bijkomstige of aanvullende aard. Gelet daarop dient de regeling van inwerkingtreding van het ontworpen besluit zaak te blijven van de Vlaamse Regering.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Jo BAERT